

vi skulde gaa bort fra at anvende Slots-
holmen, der lige fra Arilds Tid og gennem
hele vor Historie har været Sæde for Re-
geringsmagten, har rummet en Kongeborg,
til Anbringelse blandt andet af en Konge-
bolig. Nu hørte jeg, at det ærede Medlem
vilde have sin Henviſning til det historiske
Grundlag indskrænket til kun at gælde det men-
neſtelige Arbejde. Ja, men der er jo arbej-
det til alle Tider af Historien, det blev der
saamænd ogsaa i Abalonis Tid, der blev
arbejdet ikke saa lidt, og der er i det hele
taget blevet arbejdet under alle vore Konger.
Jeg tror ikke, at man saaledes kan sondre
det menneſtelige Arbejde og den sociale Ud-
vikling ud for sig. Jeg tror fremdeles, at
jeg er berettiget til at paaſtaa, hvad jeg
gjorde gældende, at man gør et ſlent Brud
paa den historiske Udvikling, naar man gaar
til noget ſaadant, der ikke er anſtændigt og
paſſende for det danſke Folk, ſom det at
diſponere over Slotsholmen uden at ſørge
for, at Kongemagten der fik en Bolig, ſom
var ſvarende til Tidens Krav.

J. Sage: Maa jeg bede om Ordet
for en kort Bemærkning?

Formanden (Sofus Høgſbro):
For en kort Bemærkning har den ærede
Folketingsmand Ordet.

J. Sage: Ja, nu ved jeg, hvad den
højtærede Miniſter mener. Den højtærede
Miniſter har ment, at jeg mente, at det nu
ſkulde ſlaas ſaſt, hvorledes Forholdene ſkulde
være i Fremtiden med Henſyn til Univer-
ſitetsbiblioteket. Nej, ſelvfølgelig mener jeg
ikke det, for det vilde jo naturligviſ træde
mange Overvejſer, men jeg mener blot, at
man ſkal ſlaa ſaſt i Princippet, om man vil
have et eller to Biblioteker, og det er jo,
om man vil, noget, der blot behøver at være
en Forudsætning for Bygningen, det behøver
maaſte ikke en Gang at ſrives eller udtales,
ſkønt det var vel rimeligt eller naturligt, at
det blev det ved denne Lejlighed. Og jeg
kan ikke ſe, at der ſkulde være nogen Van-
ſtelighed for os ved at klare os hele det
Spørgſmaal, om vi vilde have et eller to
Nationalbiblioteker, thi enten vi kalde det
Univerſitetsbibliotek eller ikke, er jo lige-
gyldigt, naar det arbejder i ſamme Retning,
ſom det kongelige Bibliotek arbejder. De
arbejde begge ſom Nationalbibliotek, de vilde
have ſaa meget ſom muligt, de ere ikke be-
grænsede Jagtbiblioteker, men Biblioteker,
ſom vilde iſtærke ſig ved at have ſaa meget
ſom muligt. Det er alſaa noget, jeg mener,
vi maa have beſteemt, om vi i Fremtiden

ville have et eller to Biblioteker af den Art
— ſaa kan der jo godt gaa lang Tid, inden
man nedlægger det ene — thi det er ſikkert,
at det vil ſaa Indflydſe paa Planen. Naar
man ſaar et Bibliotek, der ſkal tilfredsſtille
alle de Fordringer, der kunne ſtilles til et
Nationalbibliotek, ſaa er det klart, at der
kan være Henſyn at tage ved Planerne, ſom
man ellers kunde ſe bort fra, naar man
ſtolede paa at have et andet, der arbejdede
i ſamme Retning, og ſom man ſaa senere vil
træde indvidet. De to Ting forekommer det
mig nok, at det er nødvendigt at ſaa klart i
Bevidſtheden, inden man arbejder paa den
endelige Plan.

**Ministeren for Kirke- og Under-
viſningsvæſenet** (Vardenfleth): Jeg
tror, at det ærede Medlem ſvæver i en Mis-
forſtaaelse — i alt Fald er hans Opfattelse
ikke almindelig —, naar han anſer de to
Biblioteker for to Nationalbiblioteker og to
konkurrerende Biblioteker. Det er to Biblio-
teker, der ſupplere hinanden, og navnlig med
Henſyn til den udenlandske Litteratur turde
det være beſendt, at det er ganſke nødven-
digt for det kongelige Bibliotek at have Uni-
verſitetsbiblioteket ſom Supplement og om-
vendt. Derfor tror jeg ikke, at Spørgs-
maalet vil komme til at dreje ſig om, hvorvidt
vi ſkulde have et eller to Nationalbiblioteker,
men det Spørgſmaal, ſom det ærede Medlem
vil rejſe, er det, om vi ſkulde bibeholde et
Bibliotek, der paa en paſſende Maade kan
ſupplere det store kongelige Bibliotek, der er
det virkelige Nationalbibliotek.

J. Sage: Maa jeg bede om Ordet
for en kort Bemærkning?

Formanden (Sofus Høgſbro):
Den ærede Folketingsmand har Ordet for
en kort Bemærkning.

J. Sage: Ja, den højtærede Mini-
ſter bruger det Udtryk, at Univerſitetsbiblio-
teket ſupplerer det kongelige Bibliotek. Ja,
det er ſelvfølgelig, at de ſaa vidt muligt ſkulde
undgaa i forskellige Retninger blot at være
Dubletter af hinanden, det følger af ſig ſelv.
Men naar det store kongelige Bibliotek ſkulde
være et virkeligt Nationalbibliotek, ſaa vil
det jo kunne abſorbere og ſtulde abſorbere
Univerſitetsbiblioteket, ſaa ſkulde det have
Supplementet ikke i Univerſitetsbiblioteket,
men i ſelve Bygningen for Nationalbiblio-
teket. Det vilde dog være det naturligſte.

Dineſen: Jeg tør gaa ud fra, at jeg
ikke under den fortsatte Behandling af dette